

Ankenævnet.

Kommissionen foreslår, at Ankenævnet fremtidig skal træffe den endelige afgørelse i ankesager, medens denne efter den nugældende lov er henlagt til handelsministeren.

Grosserer-Societetets Komité er enig i, at handelsministeren ikke i den permanente monopollovgivning bør tillægges den endelige afgørelse, men komiteen finder det principielt uheldigt, at man i de heromhandlede forhold, der kan være af overordentlig betydning, er udelukket fra at appellere sagen til de ordinære domstole.

Man vil derfor foreslå, at der i monopolloven indføres en bestemmelse om, at Ankenævnets afgørelser kan indankes for Højesteret.

Priskontrolrådet.

Trustkommissionen udtaler, at antallet af rådets medlemmer ved given lejlighed bør søges nedbragt, og det foreslås, at medlemmerne fremtidig udnævnes for en nærmere fastsat periode ad gangen.

Grosserer-Societetets Komité kan ganske tilslutte sig disse bemærkninger, men vil dog ikke undlade at fremhæve, at erhvervsorganisationerne må gå ud fra, at de i overensstemmelse med almindelig demokratisk praksis fortsat får lejlighed til at blive repræsenteret i rådet.

Oplysninger om regnskabstal og driftsstatistik.

Det foreslås i Trustkommissionens betænkning, at der gives Priskontrolrådet hjemmel til at give forskrifter vedrørende den form, hvori virksomhederne skal affatte de af rådet indkrævede oplysninger om regnskabstal og driftsstatistik.

Komiteen finder det både upåkrævet og uheldigt at indføre sådanne lovbestemmelser. Priskontrolrådet er i forvejen bemyndiget til at kræve alle fornødne oplysninger. Disse må det være berettiget at afgive i den form, der sædvanligvis benyttes indenfor erhvervslivet, og det ville volde uforholdsmæssigt besvær og bekostning, såfremt der nu skulle være en ganske speciel fremgangsmåde, forsåvidt angik de regnskaber og statistiker, der skal udarbejdes til direktoratet.

Strafansvaret.

Kommissionen foreslår, at strafansvar for urimelige priser m. m., der er en følge af konkurrencebegrænsninger, først indtræder, såfremt forskrifter fra prismyndighederne overtrædes eller omgås.

I betragtning af, hvor vanskeligt det for en erhvervsdrivende ofte vil være på forhånd at afgøre, om priser eller forretningsbetingelser af Priskontrolrådet vil blive anset for urimelige, finder komiteen det ganske naturligt at indføre den foreslåede ændring, således at strafansvar fremtidig først indtræder, når et påbud er overtrådt.

Virksomhedernes hele økonomiske stilling.

Efter den nugældende lovs § 8, stk. 3, er Priskontrolrådet ved bedømmelse af, hvad der må anses for en rimelig nettoavance, berettiget til at tage virksomhedernes hele økonomiske stilling i betragtning.

Man har stedse fra engroshandelens side fundet denne bestemmelse i høj grad urimelig, og man må på det kraftigste vende sig mod Trustkommissionens forslag om at opretholde den i den permanente lovgivning.

Efter komiteens mening kan man ikke med rette forlange, at en virksomhed, selv om dens samlede nettooverskud ikke giver anledning til klage, skal kunne tvinges til at sælge en bestemt vare med en urimelig lille avance, måske endda med tab.

En sådan bestemmelse vil i praksis altid blive anvendt imod handelen, således at en anmodning om avanceforhøjelse på en vis vare vil blive afvist under hensyn til den samlede indtjeningssevne, medens det næppe kan tænkes, at prismyndighederne, når talen er om handelsvirksomheder, vil tillade en særlig prisforhøjelse på en enkelt vare med den begrundelse, at virksomhedens samlede resultat er dårligt.

Offentliggørelse af beretninger.

Trustkommissionen foreslår, at der gives Priskontrolrådet beføjelse til i dertil egnede tilfælde at offentliggøre beretninger om udviklingen af priser, omkostninger og avancer m. m. på monopolprægede områder.

Grosserer-Societetets Komité stiller sig tvivlende overfor værdien af sådanne beretninger, der, såfremt de skal udarbejdes på saglig forsvarlig måde, må betyde en ret væsentlig forøgelse af administrationsappa-